

да произрастъва; обаче опытанъ е доказалъ, че въ южна-та часть на Губерніи-те Тамбовска и Вурска, въ Воронежска-та Саратовска-та, Черниговска-та, Болынска-та и всички-те ло-камъ югъ лежащи Губерніи, чарница-та не измръзнѣва, ако и понѣкогашъ отъ голѣми-те мразове са повреждаватъ, обаче всакога отъ коренатъ израстъватъ новы младоцы, споредъ кои-то дърво-то скоро пакъ достига до първыя си возрастъ. Слѣдователно по всички-те тези мѣста може да са произвежда шелководство-то, а колко-то по нататакъ камъ югъ, толкова по съ голѣмъ и добаръ успѣхъ са произвежда. Чарница-та даже и въ Москва не совѣмъ измръзнѣва, а коренатъ, и таа часть на дърво-то, ко-то е была покрита съ снѣгъ, оставатъ неповрежденны. Обаче въ такива хладни климати може да са отхранюва кѣприна само за забава (ейленджекъ) а не за каръ.

Описахъ тѣка хладны-те Русски мѣста въ примѣръ, за да покажа съ това, че во всичка-та Европейска Тѣрція, и най за хладни-те горы и планины и долове, може да произрастатъ и да живѣатъ чарници, и да са храни кѣприна, везъ да има нѣкоа разлика отъ кѣприна-та, що става въ топли-те мѣста, стига само да иматъ Европейски айчица (втишано сѣме) и тепло мѣсто за хрананіе-то имъ и чисто-то имъ гледане, кое-то е като дѣша за шелководство-то.